

Reflejos

Revista del Departamento de Estudios Españoles y Latinoamericanos

Facultad de Humanidades, Universidad Hebrea de Jerusalén

Número 8, Diciembre 1999

Traducción al hebreo del "Poema de los dones" de J. L. Borges.

Pablo Isaac Kirtchuk

pp. 54-55

Jorge Luis Borges

Poema de los dones

Nadie rebaje a lágrima o reproche
Esta declaración de la maestría
De Dios, que con magnífica ironía
Me dio a la vez los libros y la noche.

De esta ciudad de libros hizo dueños
A unos ojos sin luz, que sólo pueden
Leer en las bibliotecas de los sueños
Los insensatos párrafos que ceden

Las albas a su afán. En vano el día
Les prodiga sus libros infinitos,
Arduos como los arduos manuscritos
Que perecieron en Alejandría.

De hambre y de sed (narra una historia griega)
Muere un rey entre fuentes y jardines;
Yo fatigo sin rumbo los confines
De esa alta y honda biblioteca ciega.

Enciclopedias, atlas, el Oriente
Y el Occidente, siglos, dinastías.
Símbolos, cosmos y cosmogonías
Brindan los muros, pero inútilmente.

Lento en mi sombra, la penumbra hueca
Exploro con el báculo indeciso,
Yo, que me figuraba el Paraíso
Bajo la especie de una biblioteca.

Algo, que ciertamente no se nombra
Con la palabra *azar*, rige estas cosas;
Otro ya recibió en otras borrosas
Tardes los muchos libros y la sombra.

Al errar por las lentas galerías
Suelo sentir con vago horror sagrado
Que soy el otro, el muerto, que habrá dado
Los mismos pasos en los mismos días.

¿Cuál de los dos escribe este poema
De un yo plural y de una sola sombra?
¿Qué importa la palabra que me nombra
Si es indiviso y uno el anatema?

Groussac o Borges, miro este querido
Mundo que se deforma y que se apaga
En una pálida ceniza vaga
Que se parece al sueño y al olvido.

חורחה לואיס בורחס

שיר המתנים

אנציקלופדיות, אטלסים, מזרח
ומערב, דורידורות ורב שושלת
סמלים, ספירות וספורי-בריאה
יכבירו הכתלים בלא תוחלת.

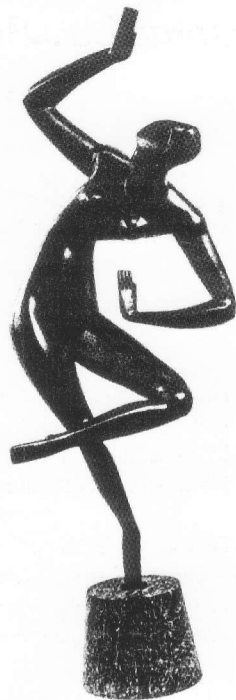
באפולית החלולה, אטי בתוך צלי
אסיר פה בהסוס ובמקלי
אני, שאת גור העדן לי תארתי
בדמותה של ספריה.

משהו שאין לכנותו
"ד המקרה" שולט באלה הדברים.
אחר כבד קבל בערבים אחרים, מטשטשים
ספרים רבים ודמיומים.

עודי תועה במסדרונות האטיים
יש שאחוש בחדת קדש מערפלת
שאני הוא האחר, שצועד מת
באותו הצעד ובאותם ימים.

מי משניהם כותב שיר זה
על האני רב-הפנים, המאחד באפלה?
מה חשיבות יש לו, לשמי, שהוא מלה,
אם אחת ומאחדת הקללה?

בין אם גרוסקא אני, ובין אם בורחס, אשתאה
למראה עולם יקר המתעות כה וככה
באפר חורון ומערפל
שלחלום ולנשיה דומה.

איש אל יוריד לדגת דמעה או גערה
הכרזה זו על עצם יד ההשגחה
אשר ביד-אמן ובאירונה שאין די לה
נתנה לי בד בבד את הספרים ואת הלילה.

על קרית-ספר זו נתנה הבעלות
לזוג עינים בלי מאור, שאינן מסגלות
לקרא אלא בספריות-החלומות
את הפסקות חסרות-השחר העולות

עם בא השחר, ובדי עמל לשוא אור
היום ירעיף עליהן ספרים אינספור
קשים כאותם כתבי-היד
שנספו באלכסנדריה עדי-עד.

ברעב ובצמא (כף היונים)
מת מלך בין מורקות ובין גנים.
אני מטריח בלי כוון את התחומים
של זו הרמה והעמקה, ספרית עועים.

Traducción al hebreo de Pablo Isaac Kirtchuk

Nació en Córdoba, Argentina, y reside en Israel desde 1966. Es profesor de Lingüística Hebrea y General en la Universidad Ben Gurión, Beer Sheva. Ha publicado traducciones al hebreo de Oliverio Gironde, Baldomero Fernández Moreno, Jorge Luis Borges y otros.